Dosarul nr. 1-1727/2025
1-25093467-12-1-02072025

SENTINȚĂ
În numele Legii

05 martie 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei Judecător - Postolachi Tatiana
Grefier - Laura Rotari, Crina Ciobanu

Cu participarea:
Acuzatorul de stat – Iulia Ghimp, procuror în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată
Apărătorul inculpatului Costîliov Octavian - avocat Ghețivu Iulia
(*mandate seria MA nr. *****din 09 iunie 2025*)
Inculpatul – Costîliov Octavian

examinând în ședința de judecată publică, în limba română, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală privind învinuirea lui:

> **Costîliov Octavian**, născut la *****, IDNP: *****, originar din r-n. ***** și domiciliat în *****, neangajat în câmpul muncii, celibatar – fără copii minori la întreținere, încadrat in serviciul militar in cadrul Brigăzii 2 Infanterie Motorizată, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află, grade de invaliditate nu are, titluri și distincții de stat nu are, moldovean, cetățean al Republicii Moldova, anterior necondamnat,

- în comiterea infracțiunii prevăzute de art.371 alin.(1) Cod penal.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei: Cauza penală s-a aflat în examinare în instanța de judecată de la data de 01 iulie 2025 până la 05 martie 2026.

Procedura de citare legal executată.

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate, instanța de judecată,-

A CONSTATAT:

Costîliov Octavian, a comis o faptă prejudiciabilă, prevăzută de legea penală și pasibilă pedepsei penale, în următoarele circumstanțe:

La 8 mai 2025, militarul în termen Costîliov Octavian, încorporat în serviciul militar în termen în cadrul Forțelor Armate ale Republicii Moldova la 27.12.2024, de către Centrul Militar Teritorial Cahul (SAM Cantemir), inclus în lista nominală a Unității Militare din Brigada 2 Infanterie Motorizată, cu acordarea gradului militar „Soldat clasa III”, prin Ordinul comandantului Brigăzii 2 Infanterie Motorizată nr.*****din 27.12.2024, urmărind scopul eschivării de la serviciul militar, conștientizând caracterul ilegal și prejudiciabil al acțiunilor sale,

acționând cu intenție directă orientată spre realizarea scopului de eschivare de la serviciul militar, profitând de faptul că prin Ordinul Comandantului Brigăzii 2 Infanterie Motorizată din nr. 86 din 08.05.2025 i-a fost acordat concediu de stimulare pe un termen de 4 zile, urmând să se întoarcă în unitate la data de 11 mai 2025, ora 18.00 min., a ignorat obligația stipulată în Ordinul de concediu, și nu s-a prezentat în unitatea militară a Brigăzii 2 Infanterie Motorizată, dislocată în mun. Chișinău, str. Vasile Lupu 37, la data stipulată, nefiind posibil de stabilit locul aflării lui.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, militarul **Costîliov Octavian** a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 371 alin.(1) din Codul penal - *Dezertarea, adică neprezentarea din concediu în scopul eschivării de la serviciul militar, ce depăşeşte 3 zile, săvârşită de către un militar.*

Procedura examinării cauzei penale.

În şedinţa de judecată preliminară din 05 februarie 2026, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Costîliov Octavian a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, nu a solicitat administrarea de noi probe, a solicitat prin cerere scrisă personal examinarea cauzei penale în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, pe care le cunoaște şi asupra cărora nu are obiecții.

Avocatul inculpatului Iulia Ghețivu de asemenea a pledat pentru examinarea prezentei cauze penale în procedura specială prevăzută de art.364/1 din CPP în baza probelor administrate la faza de urmărire penală.

Acuzator de Stat – Iulia Ghimp a considerat pasibilă de a fi admisă cererea înaintată de inculpatul Costîliov Octavian privind examinarea cauzei penale în baza art. 364/1 CPP. Constatând că din probele administrate în cursul urmăririi penale rezultă că acestea sunt suficiente pentru a constata că fapta există, constituie infracțiunea prevăzută de art. 371 alin.(1) din Cod Penal, a fost săvârșită de inculpat și sunt de natură să permită stabilirea pedepsei.

Instanța atestă că potrivit prevederilor art. 364/1 alin. (1) din Codul de procedură penală , până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul poate declara personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicit ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Conform prevederilor alin. (2) al aceluiași articol, judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decât dacă inculpatul declară că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și nu solicită administrarea de noi probe. În conformitate cu prevederile art. 364/1 alin. (4) din Codul procedură penală, instanța de judecată admite, prin încheiere, cererea, dacă din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sunt stabilite și dacă sunt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse, totodată trecând la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului.

Reieșind din cele expuse supra, instanța de judecată remarcând faptul că semnătura autentică a inculpatului Costîliov Octavian din cererea întocmită de ultimul personal, prin care recunoaște faptele incriminate, cuprinde o manifestare de voință suficient de clară și totodată ultimul a solicitat ca judecarea să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, precum și nu pretinde la administrarea unor probe noi, reiterând toate aceste argumente și în ședință de judecată, instanța a admis prin încheierea protocolară din 10 aprilie 2024 cererea inculpatului de judecare a cauzei în ordinea prevăzută de art. 364/1 din Codul de procedură penală, adică în baza probelor administrare în cadrul urmăririi penale și a procedat la audierea acestuia conform regulilor de audiere a martorului.

În acest sens, instanța de judecată ține să menționeze că potrivit prevederilor art. 325 alin. (1) din Codul de procedură penală *”judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu”*.

Or norma articolului 325 alin. (1) din Codul de procedură penală, fiind guvernată de principiul contradictorialității dintre părți, impune un rol pasiv al instanței în disputa dintre părți. Astfel, reieșind din rațiunea normei indicate supra cât și de faptul că instanța nu poate din inițiativa sa proprie, să agraveze situația persoanei decât în limitele învinuirii redate în rechizitoriu, au condiționat admiterea cererii inculpatului de examinare în procedură simplificată.

Mai mult ca atât, instanța studiind materialele dosarului, a constatat că faptele inculpatului sunt stabilite și denotă suficiente date cu privire la personalitatea acestuia, pentru a permite stabilirea unei eventuale pedepse, rechizitoriul în speță este întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 din Codul de procedură penală, iar faptele imputate inculpatului au fost just încadrate conform dispozițiilor prevăzute în Codul penal. Subsecvent, instanța a mai stabilit că actele de urmărire penală nu prezintă semne pentru a fi lovite de nulitate absolută, din considerentul că materialele dosarului penal nu conțin careva indici că la faza de urmărire penală ar fi fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor, că ar fi fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale garantate de Convenția Europeană, iar participanții la proces nu au formulat cereri referitoare la contestarea acestor circumstanțe

Declarațiile inculpatului în ședința de judecată.

Inculpatul **Costîliov Octavian**, fiind audiat în ședința de judecată, în condițiile martorului, după depunerea jurământului în ordinea art. 108 din Codul de procedură penală, prin expunerea factologică a evenimentelor și-a recunoscut vina integral și circumstanțele de fapt incriminate declarând, că la moment face serviciu militar în cadrul Brigăzii 2 Infanterie Motorizată din data de 27 decembrie 2024, în termen. A primit concediu din data de 9 mai 2025 până pe 12 mai 2025 inclusiv. Pe 13 mai nu s-a prezentat fiindcă având nevoie de bani s-a dus și a lucrat, din acest motiv nu s-a întors înapoi. Îi pare rău de cele făcute. Când i-a fost imputată calitatea de bănuit imediat s-a întors înapoi, de atunci nu mai are careva abateri.

Concretizează că, s-a întors înapoi la data de 26 iunie. Cunoștea că trebuia obligatoriu să se întoarcă după expirarea termenului de concediu. Motivul neprezentării a fost că, avea nevoie de bani, frații nu-l puteau ajuta, în acel timp a lucrat.

Probele acuzării fixate în rechizitoriu.

Potrivit art. 384 din Codul de Procedură Penală instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 389, alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi înaintată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384, alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

Instanța de judecată remarcă faptul că, în privința inculpatului Costîliov Octavian a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, în contextul art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, inculpatului i-a fost adus la

cunoștință atât natura, cauza și probele pe care se fundamentează acuzația, cât și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta, într-o manieră detaliată prin ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriul întocmit.

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani împotriva Spaniei, Vadehurk împotriva Olandei, Ruiz împotriva Spaniei și Boldea împotriva României,* Curtea Europeană a drepturilor Omului a arătat că art. 6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele naționale să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate caria însă în funcție de natura hotărârii, trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (*cauza Tatishvile împotriva Rusiei din 2007*). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (*cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei*).

În corespundere cu art. 93, alin. (1) din Codul de procedură penală, probele sânt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În continuare, în conformitate cu prevederile art. 101, alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Astfel, instanța statuează că chiar dacă inculpatul Costîliov Octavian își recunoaște vina în comiterea infracțiunilor imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii, după cum urmează din următoarele mijloace de probă acumulate la faza urmăririi penale și acceptate de inculpat:

- **declarațiile martorului Reaboi Nicolae,** care fiind audiat a declarat că, activează în funcția de Comandant Companie Infanterie Mecanizată.

Referitor la circumstanțele cunoscute ale cazului examinat a comunicat că, începând cu anul 2025, soldații beneficiază de concediu cu durata de 48 de ore, odată în săptămână, dacă nu sunt implicați în serviciu.

Astfel la data de 8 mai 2025, mai mulți soldați au beneficiat de concediu, printre care a fost și soldatul Costîliov Octavian a.n.12 martie *****, dar înainte de a pleca în concediu lor li se aduce la cunoștință faptul când trebuie să revină înapoi și ora, și se semnează pe faptul dat, pe biletul de permisie.

Astfel la data de 11.05.2025, orele 18.00 min., soldatul Costîliov Octavian urma să se întoarcă înapoi în unitatea militară, fapt care nu s-a întâmplat.

După care a încercat mai multe metode, pentru a afla unde se află el, dar nu a fost posibil din motiv că el mamă și tată nu are, a crescut la orfelinatul din Cantemir, acolo nu a apărut, și nici careva rude nu a găsit de ale lui, astfel nu a fost posibil de stabilit locul aflării lui și nu cunoaște unde poate să fie la moment.

Careva tentative de a pleca anterior, soldatul în cauză nu a avut. Climatul moral psihologic în colectiv este unul normal, și nu cunoaște din ce motiv soldatul nu s-a întors în unitate. Soldatul telefon mobil nu are, iar numărul care l-a lăsat de contact, a fost 076712758, contact lăsat de la orfelinatul Cantemir, care a sunat și el acolo nu a fost, alte contacte nu a lăsat și nu cunoaște. /f.d. 31-33/

Vinovăția inculpatului Costîliov Octavian în comiterea faptei incriminate se mai confirmă și prin materialele cauzei și anume:

- **Procesul-verbal de examinare din 26 iunie 2025,** în cadrul acestei acțiuni procesuale supuse examinării fiind actele de constatare a faptului părăsirii unității de către soldatul clasa III Costîliov Octavian, parvenite în adresa organului de urmărire penală de la Brigada 2 infanterie motorizată, pe 20 file;

În cadrul examinării s-a constatat:

Prima filă supusă examinării este **Procesul-verbal nr. 53 din 15.05.2025 cu privire la constatarea infracțiuni prevăzute de art. 371 alin.(1)** din Codul penal săvârșită de către soldatul clasa III-A Costîliov Octavian, potrivit conținutul căruia, *la data de 8 mai 2025 soldatului Costîliov i-a fost acordat concediu până la data de 11 mai 2025, ora 18:00, iar la data și ora stabilită, militarul în termen nu s-a prezentat în unitatea militară.*

Următoarea filă supusă examinării este *Copia Ordinului nr. 194 din 16.05.2025 Cu privire la cazul neprezentării din concediul de stimulare a soldatului clasa III Costîliov Octavian, acordat la data de 08.05.2025 pe un termen de 4 zile, până la 11.05.2025, ora 18:00;*

Următorul act examinat este *Raportul ofițerului Vladimir Crestianov prin care raportează Comandantului Brigăzii 2 infanterie motorizată despre desfășurarea cercetării administrative asupra cazului de părăsire a unități (neprezentarea din concediu fără motive întemeiate în scopul eschivării de la îndeplinirea obligațiilor de serviciu, de către militarul în termen, soldat clasa III Costîliov Octavian;*

Următorul act supus examinării este *Copia Raportului comandantului companiei 213 infanterie motorizată Nicolae Reaboi, prin care, raportează Comandantului batalionului 21 infanterie motorizată despre faptul că militarul în termen soldat clasa III Costîliov Octavian, nu s-a întors din concediul de stimulare de 4 zile acordat la 08.05.2025;*

Următoarea filă examinată este *Copia Notei explicative a soldatului Capsamun prin care ci comunicat despre instructarea soldatului Costîliov la data de 08.05.2025;*

Următorul act examinat este *Copia Extrasului din Ordin nr. *****din 27 decembrie 2024 prin care se constată că recrutul Costîliov Octavian a sosit la 27 decembrie 2024 din Centrul Militar Teritorial Cahul (SAM Cantemir) fiind inclus în lista nominală a unității cu acordarea gradului militar "soldat clasa III";*

Următorul act examinat este *Copia Extrasului din Ordin nr. 27 din 11 februarie 2025, prin care soldatul clasa III Costîliov Octavian a fost numit în funcția de soldat servant grupa 1 aruncătoare de bombe în compania 213 Infanterie Mecanizată;*

Următorul act examinat este *Copia Extrasului din Ordin nr. 87 din 12 mai 2025 prin care soldatul clasa III Costîliov Octavian se consideră neîntors din concediul de stimulare la data de 11 mai 2025, ora 18:00;*

*Următoarele acte examinate sunt Copiile din Dosarul personal al soldatului Costîliov Octavian; a.n. *****, IDNP :*****, originar din sat Vișniovca, r-nul Cantemir;* /f.d.28, 7-27/

Mijlocul material de probă: - actele de constatare a faptului părăsirii unității militare de către soldatul clasa I- Costîliov Octavian, parvenite în adresa organului de urmărire penală de la Brigada 2 infanterie motorizată, pe 20 file, recunoscute în calitate de mijloc material de probă

prin ordonanța ofițerului de urmărire penală din 26 iunie 2025; /f.d.29, 7-27/

Analiza probelor și încadrarea juridică.

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracţiunea este o faptă *(acţiune sau inacţiune)* prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăţie şi pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvîrşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art. 52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători. Instanţa de judecată relevă că în cauza „*Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993*” CtEDO a statuat că *„(...) o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiţie va fi îndeplinită atunci cînd individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este data în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală*”.

Verificând respectarea condiţiilor prevăzute de art.364[1] din Codul de procedură penală, audiind inculpaţii în coraport cu cercetarea tuturor probelor administrate la faza urmăririi penale, instanţa a constatat că ultimii recunosc în totalitate faptele indicate în rechizitoriul întocmit, acțiunile cărora instanţa le încadrează în conformitate cu prevederile normelor din Codul penal al Republicii Moldova, după semnele invocate *infra*.

În acest mod, faptul atentării la relaţiile sociale protejate prin norma penală incriminată se confirmă prin declaraţiile inculpaţilor, care au recunoscut vina în săvârşirea infracţiunii, susţin că toţi desfăşurau serviciul militar în termen şi recunosc probele administrate la faza urmăririi penale în susţinerea acuzaţiilor aduse.

Astfel, din conținutul ordinului nr. *****din 27 decembrie 2024, prin care se constată că recrutul Costîliov Octavian a sosit la 27 decembrie 2024 din Centrul Militar Teritorial Cahul (SAM Cantemir) fiind inclus în lista nominală a unității cu acordarea gradului militar ”soldat clasa III”, ce denotă că avea statutul de “militar” la momentul comiterii infracțiunii incriminate acestuia.

În continuare, instanţa relevă că fapta neprezentării militarului *Costîliov Octavian* se confirmă prin declarațiile martorului Reaboi Nicolae, care a indicat că, la data de 8 mai 2025, mai mulți soldați au beneficiat de concediu, printre care a fost și soldatul Costîliov Octavian a.n.12 martie *****, dar înainte de a pleca în concediu lor li se aduce la cunoștință faptul când trebuie să revină înapoi și ora, și se semnează pe faptul dat, pe biletul de permisie. Astfel la data de 11.05.2025, orele 18.00 min., soldatul Costîliov Octavian urma să se întoarcă înapoi în unitatea militară, fapt care nu s-a întâmplat.

Tot martorii mai susțin că, a încercat mai multe metode, pentru a afla unde se află el, dar nu a fost posibil din motiv că el mamă și tată nu are, a crescut la orfelinatul din Cantemir, acolo

nu a apărut, și nici careva rude nu a găsit de ale lui, astfel nu a fost posibil de stabilit locul aflării lui și nu cunoaște unde poate să fie la moment. Careva tentative de a pleca anterior, soldatul în cauză nu a avut. Climatul moral psihologic în colectiv este unul normal, și nu cunoaște din ce motiv soldatul nu s-a întors în unitate. Soldatul telefon mobil nu are, iar numărul care l-a lăsat de contact, a fost 076712758, contact lăsat de la orfelinatul Cantemir, care a sunat și el acolo nu a fost, alte contacte nu a lăsat și nu cunoaște.

Concomitent, instanța de judecată constată că, cele relatate de către martorul Costîliov Octavian se confirmă și prin Copia Ordinului nr. 194 din 16.05.2025 Cu privire la cazul neprezentării din concediul de stimulare a soldatului clasa III Costîliov Octavian, acordat la data de 08.05.2025 pe un termen de 4 zile, până la 11.05.2025, ora 18:00; copia Raportul ofițerului Vladimir Crestianov prin care raportează Comandantului Brigăzii 2 infanterie motorizată despre desfășurarea cercetării administrative asupra cazului de părăsire a unității (neprezentarea din concediu fără motive întemeiate în scopul eschivării de la îndeplinirea obligațiilor de serviciu, de către militarul în termen, soldat clasa III Costîliov Octavian; Copia Raportului comandantului companiei 213 infanterie motorizată Nicolae Reaboi, prin care, raportează Comandantului batalionului 21 infanterie motorizată despre faptul că militarul în termen soldat clasa III Costîliov Octavian, nu s-a întors din concediul de stimulare de 4 zile acordat la 08.05.2025; Copia Notei explicative a soldatului Capsamun prin care ci comunicat despre instructarea soldatului Costîliov la data de 08.05.2025;

La rândul său, instanţa iterează în temeiul aceloraşi acte apreciate anterior, Costîliov Octavian avea statutul de "*militar*", iar reieșind din ordinul nr. 86 din 08 mai 2025, militarului în termen soldat clasa III Costîliov Octavian, i-a fost acordat concediu de stimulare pe un termen de 4 zile, urmând să se întoarcă în unitate la data de 11 mai 2025, ora 18.00 min., s-a stabilit faptul că acest militar, adică inculpatul, a ignorat obligația stipulată în Ordinul de concediu, și nu s-a prezentat în unitatea militară a Brigăzii 2 Infanterie Motorizată, dislocată în mun. Chișinău, str. Vasile Lupu 37, la data stipulată, nefiind posibil de stabilit locul aflării lui.

Potrivit art.26 al Legii Parlamentului du privire la statutul militarilor nr.162 din 22.07.2005, militarii au următoarele îndatoriri: a) să-şi servească necondiţionat poporul, să fie devotaţi Republicii Moldova, să apere suveranitatea, independenţa şi integritatea teritorială a ţării pînă la jertfire de sine; b) să respecte şi să îndeplinească prevederile Constituţiei şi ale legilor Republicii Moldova, să apere valorile democraţiei constituţionale, să respecte acordurile internaţionale la care Republica Moldova este parte; c) să respecte jurământul militar, prevederile regulamentelor militare și ale Codului de conduită profesională a militarilor prin contract, să execute necondiționat, întocmai şi la timp ordinele comandanților (şefilor), fiind responsabili de modul în care îndeplinesc misiunile ce le sânt încredințate; d) să prețuiască onoarea şi gloria de luptă a poporului lor, a unităţii militare, să păstreze demnitatea gradului şi uniformei militare pe care o poartă; e) să fie disciplinaţi şi vigilenţi, să asigure păstrarea secretului de stat şi a altor informaţii oficiale cu accesibilitate limitată; f) să-şi perfecţioneze pregătirea şi măiestria profesională; g) să preţuiască camaraderia militară, să respecte drepturile şi libertăţile tuturor cetăţenilor; h) să cunoască şi să întreţină, regulamentar, în stare operativă de luptă, tehnica şi armamentul încredinţat, să păstreze şi să administreze eficient patrimoniul militar din dotare; i) să respecte regulile securităţii personale la manipularea şi întreţinerea mijloacelor tehnice şi a armamentului, precum şi la realizarea altor activităţi în timpul îndeplinirii serviciului militar.

Astfel, cu referire la faptele comise, instanţa iterează că inculpatul Costîliov Octavian îşi desfăşurau serviciul militar în momentul săvârşirii infracţiunii în cadrul Brigăzii nr. 2 Infanterie Motorizată unde au fost preîntâmpinat despre răspunderea penală care survine conform art. 371 din Codul penal în cazul dezertării, iar în aceste condiţii, instanţa relevă că inculpatul a

manifestat o absenţă prelungită şi nemotivată prin careva circumstanţe excepţionale care ar exclude eventual latura subiectivă a infracţiunii, în contextul exercitării de acesta a unei certe libertăţi de voinţă şi de acţiune, atunci când a ignorat obligația stipulată în Ordinul de concediu, și nu s-a prezentat în unitatea militară a Brigăzii 2 Infanterie Motorizată, dislocată în mun. Chișinău, str. Vasile Lupu 37, la data stipulată, eschivându-se de la îndeplinirea serviciului militar."

Cu referire la temeiul juridic privind atragerea la răspunderea penală, instanţa constată că aceştia au atentat la *obiectul juridic special* al infracţiunii prevăzute de art. 371 din Codul penal, care în speţă este format din relaţiile sociale cu privire la ordinea şi disciplina militară, a căror desfăşurare şi dezvoltare normală este asigurată prin prezenţa militarului permanent în unitatea, formaţiunea sau serviciul din care fac parte.

Astfel, instanţa statuează că prin „*serviciu militar*", reieşind din prevederile art. 4 din Legea nr. 1245 din 18 iulie 2002 cu privire la pregătirea cetăţenilor pentru apărarea Patriei, se înţelege o formă specială a serviciului public ce rezidă în îndeplinirea de către cetăţeni a datoriei constituţionale privind pregătirea pentru apărare şi apărarea Patriei exclusiv în cadrul Forţelor Armate ale Republicii Moldova.

Totodată, din conţinutul art. 26 lit. c) al Legii nr. 162 din 22 iulie 2005 cu privire la statutul militarilor, ultimii sunt obligaţi să respecte jurământul militar, prevederile regulamentelor militare și ale Codului de conduită profesională a militarilor prin contract, să execute necondiţionat, întocmai şi la timp ordinele comandanţilor (*şefilor*), fiind responsabili de modul în care îndeplinesc misiunile ce le sînt încredinţate.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute art.371 alin.(1) Cod penal, în varianta imputată lui Costîliov Octavian, constă în fapta prejudiciabilă exprimată prin acțiunea care constă în părăsirea unității militare, în scopul eschivării de la serviciul militar.

Subsecvent, potrivit art. 18 alin. (4) din legea nr. 1245 din 18 iulie 2002, perioada aflării cetățeanului în serviciul militar se socotește din *ziua în care acesta, prin ordinul comandantului centrului militar, este încorporat sau încadrat în serviciul militar şi trimis în unitatea militară şi pînă în ziua în care militarul, prin ordinul comandantului unităţii militare, este exclus din tabelul nominal al unităţii militare în legătură cu trecerea în rezervă sau în retragere*, ce denotă întrunit criteriul statutului de „militar" în aceste cazuri.

De asemenea, instanţa notează că în exerciţiul funcţiei militarului în termen, ultimul este obligat să respecte termenul „*disciplinei militare*", potrivit căreia, în contextul art. 4 din Regulamentul disciplinei militare, aprobat prin Legea nr. 52 din 2 martie 2007, aceasta presupune respectarea strictă şi exactă de către toţi militarii a ordinii militare şi a regulilor de comportare obligatorii prevăzute de legi, de regulamentele militare, de Codul de conduită profesională a militarilor prin contract, aprobat de către conducătorul structurii militare, și de alte acte normative ce reglementează îndeplinirea serviciului militar, disciplina militară constituind unul din factorii determinanţi ai capacităţii de luptă a Forţelor Armate, bazată atât pe acceptarea conştientă a regulilor de comportare stabilite, cât şi pe constrângerea ce se aplică, conform prevederilor legii, în situaţia nerespectării acestora.

În subsidiar, disciplina militară impune subordonarea necondiţionată în îndeplinirea întocmai şi la timp a îndatoririlor şi atribuţiilor funcţionale, în respectarea normelor de ordine şi de comportare militară şi civică, precum şi *asumarea responsabilităţii pentru faptele săvârşite*.

Dezertarea este o infracţiune continuă: ea începe de îndată când făptuitorul militarul a părăsit teritoriul unității militare, în scopul eschivării de la serviciul militar.

Infracțiunea prevăzută la art.371 alin.(1) Cod penal, este una formală și se consumă la momentul reținerii sau prezentării benevole a militarului în unitatea militară, la locul exercitării serviciului militar sau în organele de drept.

Sub apectul *laturii subiective*, având în vedere împrejurările săvârșirii faptei, instanța apreciază că inculpatul a acționat cu intenție directă.

Or, latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 371 din Codul penal, se caracterizează prin intenție directă, persoana conștientizând că încalcă normele conduitei şi disciplinei militare, a regulamentelor interne, înțelegând și dorind acest fapt.

Intenția inculpatului a fost una directă, acesta conștientizând faptul că la data de 11 mai 2025, ora 18.00 min., a ignorat obligația stipulată în Ordinul de concediu, și nu s- a prezentat în unitatea militară a Brigăzii 2 Infanterie Motorizată, dislocată în mun. Chișinău, str. Vasile Lupu 37, la data stipulată, nefiind posibil de stabilit locul aflării lui, eschivându-se de la îndeplinirea serviciului militar, obligaţii care i-au fost aduse la cunoştinţă în prealabil prin prevederile regulamentelor interne şi a statutelor militarilor, precum şi a pasibilităţii aplicării răspunderii penale pentru acest fapt.

Fapt ce se mai confirmă și prin copia Extrasului din Ordin nr. 87 din 12 mai 2025prin care soldatul clasa III Costîliov Octavian se consideră neîntors din concediul de stimulare la data de 11 mai 2025, ora 18:00.

De asemenea, instanţa reţine şi prezenţa scopului special al acestei infracţiuni, care a fost prezent şi s-a manifestat în dorinţa de eschivare de la serviciul militar, în condiţiile în care în perioada absentă acesta a absentat şi nu și-a exercitat obligaţiile militarilor în termen, adică s-a eschivat vădit de la serviciul militar cel puţin pentru această perioadă distinctă, cât şi pentru o perioadă nedeterminată.

Astfel, instanţa reiterează că potrivit alin. (1) art. 4 al Legii nr. 52 din 2 martie 2007 cu privire la aprobarea Regulamentului disciplinei militare, *„îndeplinirea serviciului militar impune respectarea cu stricteţe a disciplinei militare şi suportarea rigorilor vieţii de militar”*, iar conform lit. e) alin. (1) art. 17 al Legii nr. 1245 din 18 iulie 2002, prin *„îndeplinirea de către militar a obligaţiilor serviciului militar”* se are în vedere *„aflarea pe teritoriul unităţii militare pe durata stabilită de orarul zilnic sau în orice timp, dacă aceasta este în interes de serviciu”*.

În concluzie, instanţa subliniază că art. 371 din Codul penal nu precizează dacă eschivarea de la serviciul militar, urmărită de făptuitor, trebuie să aibă un caracter definitiv sau temporar şi indiferent de caracterul acestui scop, apare temeiul aplicării răspunderii conform acestei norme penale, fiind întrunită astfel şi latura subiectivă a infracţiunii.

Subiectul infracţiunii prevăzute de art. 371 alin. (2) din Codul penal, este persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârșirii infracţiunii a împlinit vârsta de 16 ani şi deţine statutul de „*militar*”.

La momentul comiterii infracțiunii și anume la data de 11 mai 2025, inculpatul Costîliov Octavian, avea vârsta de 19 de ani, și potrivit extrasului din ordinul *****din 27 decembrie 2024 prin care se constată că recrutul Costîliov Octavian a sosit la 27 decembrie 2024 din Centrul Militar Teritorial Cahul (SAM Cantemir) fiind inclus în lista nominală a unității cu acordarea gradului militar ”soldat clasa III”. Conform copia Extrasului din Ordin nr. 27 din 11 februarie 2025, prin care soldatul clasa III Costîliov Octavian a fost numit în funcția de soldat servant grupa 1 aruncătoare de bombe în compania 213 Infanterie Mecanizată.

În concluzie, instanța de judecată consideră a fost demonstrată integral vinovăţia inculpatului **Costîliov Octavian** şi urmează să fie condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de **art. 371 alin. (1) din Codul penal** conform semnelor calificative – *Dezertarea,*

adică neprezentarea din concediu în scopul eschivării de la serviciul militar, ce depăşeşte 3 zile, săvârşită de către un militar, reieșind din considerentele enumerate *supra*, precum şi din totalitatea probelor examinate în faza urmăririi penale şi constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează între ele, se completează între ele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că inculpatul a comis fapta incriminată şi constatată de instanţă, cu vinovăţie sub forma intenţiei directe.

În concluzie, în cadrul examinării circumstanţelor cazului şi probatoriului administrat, se constată întrunirea tuturor elementelor infracţiunii în acţiunile lui Costîliov Octavian, nefiind relevate circumstanţe care să înlăture caracterul penal al faptei, iar în rezultat, se stabilește atât temeiul real, cât şi temeiul juridic pentru atragerea la răspundere penală.

Cu privire la individualizarea pedepsei.

De către acuzatorul de stat Iulia Ghimp, în dezbaterile judiciare a solicitat al recunoaște vinovat pe Costîliov Octavian vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 371 alin.(1) din Codul penal al RM și prin prisma art. 364/1 Cod de Procedură Penală și art. 80/1 din Codul penal a-i stabili o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 600 unități convenționale.

A contrario, apărătorul Ghețivu Iulia, care acționează în interesele inculpatului Costîliov Octavian, în dezbaterile judiciare a solicitat de a-l recunoaște vinovat pe Costîliov Octavian și a-i stabili pedeapsă în baza art. 55 alin. (2) lit. f) Cod Penal sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității până la 60 ore cu monitorizarea executării de către comandantul unității militare.

Inculpatul Costîliov Octavian, în cadrul ultimului cuvânt a reiterat că îi pare rău de cele comise, cu referire la pedeapsă a susținut cele invocate de către apărătorul său.

Ținând cont de prevederile art.26, 101 Cod de procedură penală, instanța de judecată judecă materialele şi cauzele penale conform legii şi propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respectivă.

Potrivit art.24 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operaţiuni, ţinând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operaţiunii de individualizare a acesteia.

Potrivit art.61 alin.(1) şi (2) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin

infracţiune. De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „*preţul*" pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptăţii, inclusiv prin prisma principiilor proporţionalităţii şi cel al echităţii lor.

Instanţa concluzionează că sentinţa de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

În cadrul individualizării pedepsei, instanţa de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniştri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri, potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia".

La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei inculpatului, instanţa de judecată în conformitate cu art.art.7, 75 Cod penal, ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, motivul acesteia, de caracterul şi gradul pericolului social deosebit al infracţiunii comise, de personalitatea inculpatului, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia, precum și de comportamentul inculpatului.

Referitor la gravitatea infracţiunii săvârşite, motivul acesteia, de caracterul şi gradul pericolului social deosebit al infracţiunii comise, instanţa de judecată reține următoarele:

Infracțiunea prevăzută de art.371 alin.(1) Cod penal, săvârșită de către Costîliov Octavian face parte din categoria infracțiunilor *mai puțin grave*. Suportul normativ al acestei concluzii derivă din interpretarea sistemică a art.371 alin.(1) şi art.16 alin.(3) Cod penal.

Referitor la personalitatea inculpatului Costîliov Octavian instanța de judecată reține: Potrivit materialelor cauzei penale se atestă că Costîliov Octavian anterior nu a fost condamnat, a recunoscut vinovăţia integral în fapta incriminată şi sincer s-a căit în cele săvârşite, solicitând examinarea cauzei în temeiul art. 364^1 din Codul de procedură penală şi art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află, este tânăr - a săvârșit fapta când avea vârsta de 19 ani, necăsătorit.

Referitor la circumstanța atenuantă prevăzută de art.76 alin.(1) lit.b) Cod penal, și anume *săvârșirea infracțiunii de către o persoană care a atins vârsta de 18 ani, dar nu a atins vârsta de 21 de ani*, instanța de judecată reține: La momentul comiterii infracțiunii și anume la data de 11 mai 2025, inculpatul Costîliov Octavian, avea vârsta de 19 de ani. Respectiv, la stabilirea pedepsei în privința

inculpatului Costîliov Octavian, instanța de judecată va reține circumstanța atenuantă prevăzută de art.76 alin.(1) lit.b) Cod penal.

Referitor la circumstanța atenuantă prevăzută de art.76 alin.(1) lit.f) Cod penal, și anume recunoașterea vinovăției, instanța de judecată menționează nu poate reține în calitate de circumstanță atenuantă recunoașterea vinovăției de către inculpat, or, judecarea cauzei penale a avut loc în baza probelor administrate la urmărirea penală, care are ca premisă recunoașterea faptelor indicate în rechizitoriu, astfel în acest caz pedeapsa care urmează a fi aplicată inculpatului urmează a fi stabilită în conformitate cu art.364/1 Cod de procedură penală şi art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, care stabileşte o pedeapsă redusă, luându-se în considerare recunoașterea faptelor, iar reținerea în calitate de circumstanță atenuantă a faptului recunoașterii vinovăției ar însemna acordarea unei bivalente juridice uneia și aceleiași circumstanțe.

Careva circumstanțe agravante, în baza art. 77 alin.(1) Cod penal, la examinarea cauzei și stabilirea pedepsei inculpatului, nu au fost stabilite.

Reieșind din acest fapt, pentru a nu depăși limitele învinuirii formulate de acuzare, instanța de judecată nu va reține în speță *nicio circumstanță agravantă*.

Concomitent, temeiuri pentru liberarea inculpatului Costîliov Octavian de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal nu au fost stabilite.

La stabilirea pedepsei instanța de judecată ia în considerare prevederile art. 75 alin. (1) Cod penal, potrivit cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ţine cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În conformitate cu alineatul (2), în cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracţiunea săvîrşită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepţional şi se aplică atunci cînd gravitatea infracţiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepţional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanţa de judecată.

În conformitate cu art.371 alin.(1) Cod penal, în vigoare la data săvârșirii infracțiunii, cât și la momentul examinării cauzei penale, stabilește pedeapsă *cu amendă în mărime de la 850 la 950 de unități convenționale sau cu închisoare de până la 5 ani.*

Reieșind din principiul individualizării pedepsei, potrivit prevederilor art.75-78 Cod penal, instanțele judecătorești în toate cazurile vor aplica o pedeapsă echitabilă, ținând cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat şi de circumstanţele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracţiunii săvârşite, se stabileşte având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situaţia materială, familială sau socială, prezenţa sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârşirea infracţiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului.

Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în aşa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte similare.

Luând în considerație faptul că cauza penală a fost examinată prin prisma art. 364[1] din Codul de procedură penală, inculpatul fiind audiat conform regulilor de audiere a martorului, care personal prin înscris autentic a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cercetând probele administrate la faza de urmărire penală, instanţa de judecată conchide, că prin acţiunile sale intenţionate Costîliov Octavian a comis infracţiunea prevăzută de art. 371 alin. (1) din Codul penal

În acest context, instanţa notează că prin Legea nr. 83 din 14 aprilie 2023 pentru modificarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial Nr. 154 art. 240 la 2 mai 2023 şi intrată *în vigoare la 2 august 2023*, a fost abrogat alin. (8) al art. 364[1] din Codul de procedură penală, însă a fost introdus art. 80[1] în Codul penal, prin care au fost modificate limitele de pedeapsă reduse în cazul examinării cauzei în ordinea procedurii simplificate.

Totuşi, conform art. IV alin. (2) din dispoziţiile finale ale legii nr. 83 din 14 aprilie 2023, este stipulat că *cauzele care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, se află în faza de inițiere a acordului de recunoaștere a vinovăției și cauzele de judecare pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, se află la etapa de până la începerea cercetării judecătorești se vor examina conform procedurii prevăzute de prezenta lege.*

Totodată, instanţa concretizează că potrivit modului de aplicare a pedepsei prevăzut la art. 364[1] din Codul de procedură penală şi 80[1] alin. (1) din Codul penal, inculpatul care a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

Potrivit art. 80[1] alin. (1) din Codul penal în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

În atare situaţie şi în condiţiile şi limitele de pedeapsă prevăzută de art. 371 alin. (1) din Codul penal al RM, instanţa de judecată va reduce limitele de pedeapsă din maximul şi din minimul prevăzut de sancţiune, ca în consecinţă, să se concluzioneze despre necesitatea stabilirii unei noi limite cu care va opera instanţa de judecată la stabilirea pedepsei inculpatului.

Astfel, în condiţiile art. 80[1] alin. (1) Cod Penal al RM, se stabilește noua limită de pedeapsă minimă și maximă care este: pentru infracțiunea prevăzută de art. 371 alin. (1) Cod penal al RM – *cu amendă în mărime de la 637,5 la 712,5 de unităţi convenţionale sau cu închisoare de până la 3 ani 9 luni.*

Instanța de judecată constată că, la aplicarea legii penale se ţine cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârşite, de persoana celui vinovat şi de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. Pedeapsa penală fiind o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generală a prezentului cod.

La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

În consecință, în urma reducerii limitelor minime şi maxime de pedeapsă şi stabilind noua limită, instanţa de judecată ajunge la concluzia că, corectarea şi reeducarea lui Costîliov Octavian, este posibilă cu aplicarea unei pedepse sub formă de amendă în limita normei incriminate. Or, art. 22 al Constituției R. Moldova reiterează, că nimeni nu va fi condamnat pentru acţiuni sau omisiuni care, în momentul comiterii, nu constituiau un act delictuos. De asemenea, nu se va aplica nici o pedeapsă mai aspră decât cea care era aplicabilă în momentul comiterii actului delictuos.

Din motivele enumerate *supra*, exprimate atât în favoarea, cât şi în defavoarea inculpatului, instanţa opinează spre aplicarea în privinţa lui Costîliov Octavian, pentru comiterea infracţiunii prevăzute de art. 371 alin. (1) din Codul penal, a unei pedepse sub formă de amendă în mărime de **640 de unităţi convenţionale** ceia ce constituie 32 000 (treizeci şi două mii) lei.

Potrivit art.64 alin. (3^1) Cod penal se explică lui Costîliov Octavian că, este în drept, în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie, să achite jumătate din suma amenzii indicate, în acest caz va fi considerat că sancțiunea amenzii este executată integral.

În acest context, argumentul avocatului și inculpatului privind aplicarea art. 55 Cod penal cu aplicarea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității până la 60 ore cu monitorizarea executării de către comandantul unității militare, urmează a fi respins ținând cont de motivele mai sus menționate și de faptul că pedeapsa solicitată nu-și va atinge scopul și nu va fi echitabilă faptei săvârșite.

Cu referire la măsura preventivă.

În conformitate cu art. 395 alin. (1) pct. 5) al Codului de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătate dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

În acest context, instanţa relevă că conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanţa, din oficiu sau la cererea părţilor şi ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

Potrivit prevederilor art. 175 din Codul de procedură penală, măsurile cu caracter de constrângere prin care bănuitul, învinuitul, inculpatul este împiedicat să întreprindă/anumite acţiuni negative asupra desfăşurării procesului penal, securității și ordinii publice sau asupra asigurării executării sentinţei constituie măsuri preventive. Măsurile preventive sânt orientate spre a asigura buna desfășurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre aceea ca ei să nu împiedice stabilirea adevărului ori spre asigurarea de către instanţă a executării sentinţei.

În conformitate cu prevederile art. 176 din Codul de procedură penală, măsurile preventive pot fi aplicate de către procuror, din oficiu ori la propunerea organului de urmărire penală, sau, după caz, de către instanța de judecată numai în cazurile în care există suficiente temeiuri rezonabile, susținute prin probe, de a presupune că bănuitul, învinuitul, inculpatul ar putea să se ascundă de organul de urmărire penală sau de instanță, să exercite presiune asupra martorilor, să

nimicească sau să deterioreze mijloacele de probă sau să împiedice într-un alt mod stabilirea adevărului în procesul penal, să săvârșească alte infracțiuni ori că punerea în libertate a acestuia va cauza dezordine publică.

Drept urmare instanța, conchide că în privința inculpatului Costîliov Octavian nu a fost aplicată măsura preventivă.

Având în vedere că sentința nu este definitivă din momentul pronunțării, instanța de judecată, pentru a asigura punerea în executare a pedepsei, consideră oportună, până la rămânerea definitivă a prezentei sentințe, de a-i aplica în privința lui Costîliov Octavian măsura preventivă sub forma de *obligare de a nu părăsi țara*.

Cu privire la mijloacele materiale de probă.

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 13) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează chestiunea cu privire la corpurile delicte.

Instanța statuează cu referire la mijloacele materiale de probă, că potrivit art. 157 alin. (1), Cod procedură penală, constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adeverite circumstanțe care au importanță pentru cauză.

Subsecvent, art. 157 alin. (2) din Codul procedură penală stipulează că, documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului și se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv.

În cazul în care documentele în original sunt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar.

Instanța statuează cu referire la mijloacele materiale de probă, că potrivit art. 157 alin. (1), Cod procedură penală, *„constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adeverite circumstanțe care au importanță pentru cauză”*.

Subsecvent, art. 157 alin. (2) din Codul procedură penală stipulează că documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului și se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv.

În cazul în care documentele în original sunt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar.

Elucidând cele expuse *supra*, instanța concluzionează că, la materialele cauzei penale se păstrează: **- actele de constatare a faptului părăsirii unității militare** de către soldatul clasa I-Costîliov Octavian, parvenite în adresa organului de urmărire penală de la Brigada 2 infanterie motorizată, pe 20 file, recunoscute în calitate de mijloc material de probă prin ordonanța ofițerului de urmărire penală din 26 iunie 2025; /f.d.29, 7-27/, recunoscut în calitate de mijloc materiale de probă și anexat la cauza penală, obiect care a fost obținut de către organul de urmărire penală în mod legal, este necesar şi pertinent cauzei penale, nu există o cerere de restituire a acestuia unui posesor legal şi prin urmare, în temeiul art. 162 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, acesta va rămâne la materialele cauzei penale, pe toată perioada păstrării sale.

În conformitate cu prevederile articolelor În conformitate cu prevederile articolelor 64 alin. (3^1) și 80^1 alin. (1) Cod penal, 340, 364^1, 384-389, 392-395 și 397 Cod de procedură penală, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Costîliov Octavian se recunoaște vinovat de comiterea infracţiunii prevăzute de art. art. 371 alin.(1) din Codul penal, se condamnă şi prin aplicarea art. 80^1 alin. (1) Cod penal şi art. 364^1 din Codul de procedură penală, i se stabileşte o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de **640 de unităţi convenţionale** ceia ce constituie 32 000 (treizeci și două mii) lei.

Potrivit art.64 alin. (3^1) Cod penal se explică lui Costîliov Octavian că, este în drept, în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărîrea devine executorie, să achite jumătate din suma amenzii indicate, în acest caz va fi considerat că sancţiunea amenzii este executată integral.

Se aplică în privința lui Costîliov Octavian măsura preventivă – *obligarea de a nu părăsi țara,* cu menținerea acesteia până la intrarea sentinței în vigoare.

Mijlocul material de probă: - actele de constatare a faptului părăsirii unității militare de către soldatul clasa I- Costîliov Octavian, parvenite în adresa organului de urmărire penală de la Brigada 2 infanterie motorizată, pe 20 file, recunoscute în calitate de mijloc material de probă prin ordonanța ofițerului de urmărire penală din 26 iunie 2025; /f.d.29, 7-27/, de păstrat în continuare la materialele dosarului pe tot termenul de păstrare a lui.

Sentinţa este cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 (cincisprezece) zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani), din momentul pronunțării integrale a acesteia.

Președintele ședinței,
judecător **Tatiana Postolachi**

Copia corespunde originalului, judecător